

[Einer Jensen.]

allerede er stærkt paa Tæerne for at udnytte Situationen.

I Bemærkningerne til Lovforslaget nævner den højtærede Minister, at han agter at nedsætte et Udvalg, der kan tage hele Spørgsmaalet om Lejeforholdet op til Overvejelse. Jeg benytter Anledningen til at takke Ministeren for dette. Det er et saa vigtigt Spørgsmaal for den store Del af den danske Befolkning, Lejerbefolkningen, at vi synes, det ikke alene er naturligt, men i høj Grad fornødent at faa Spørgsmaalet overvejet i et saadant Udvalg og fra dette faa Forslag, der kan sikre en rimelig Fordeling af Pligt og Ansvar mellem Ejer og Lejer.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag.

Elgaard: Den gældende Huslejlov for Storkøbenhavn udløber jo for Beboelseslejligheder den 1. Oktober 1934 og for Forretningslokaler den 1. Oktober 1935. Da denne Lov gennemførtes i 1931, blev der fra mit Partis Side gjort opmærksom paa, at vi betragtede de Bestemmelser, der da blev udformet, som værende af afviklende Art. Naar nu den højtærede Indenrigsminister har forelagt et Forslag til Lov om Lejemaal om Boliger og Forretningslokaler m. v., som skal gælde indtil Oktober Flyttedag 1936, og i sin Tale bebudede Nedsættelse af et Udvalg til at overveje Forholdet i det danske Samfund mellem Lejer og Ejer, saa kan jeg kun tage disse Udtalelser fra den højtærede Indenrigsministers Side som Udtryk for, at Indenrigsministeren har den Opfattelse, at dette Spørgsmaal — jeg indrømmer, det er stort — er saa stort og skulde ligge saa vanskeligt inden for det danske Samfund, at Rigsdagen ikke kan frigøre sig for at være Parthaver i det.

Det, der har og maa have Interesse i Forbindelse med Spørgsmaalet om en Huslejlovgivning, maa jo være Forholdet mellem Befolkningsmængde og Lejligheds-mængde; det er et Spørgsmaal om Fremstilling af en Vare og Efterspørgselen efter Varen. Nu har jeg den Opfattelse paa dette som paa en Række andre Omraader, at Lovgivningsmagten ofte ved sine Indgreb opnaar et andet Resultat end det, den havde stilet imod. I de mange Aar, den danske Rigsdag har beskæftiget sig med Boligspørgsmaal og Huslejlovgivning, har man i alle Partier i den Linie, man har fulgt indtil denne Dag, da ogsaa erkendt, at man

ønskede, saa snart Forholdene tillod det, at afvikle denne Lovgivning. Dette maa altsaa være opgivet af den højtærede Indenrigsminister. Det beklager jeg, hvorfor jeg ikke kan bringe den højtærede Indenrigsminister en Tak, saaledes som den ærede Ordfører for Socialdemokratiet gjorde.

Forslaget gaar jo ud paa, at de almindelige Bestemmelser i Lovens 1ste Afsnit, ogsaa kaldet Aagerparagrafferne, skal udvides til at omfatte alle Ejendomme, hvad ikke er Tilfældet i den nugældende Lov. Der vil vel herved for Storkøbenhavns Vedkommende blive Tale om at drage en 110 000—120 000 Ejendomme ind under disse Paragraffer. Det er altsaa en betydelig Udvidelse. Endvidere indeholder Forslaget en Forlængelse af den kontraktmæssige Opsigelsesfrist fra 3 til 6 Maaneder, fremdeles Bestemmelser, der tager Sigte paa ligesom ved Lovbud at fastslaa, hvad der skal ske med Hensyn til Reparationer i Tilfælde af Lejerskifte. Jeg kan ikke forstaa, at Lovgivningsmagten og den højtærede Indenrigsminister ikke kan erkende, at alt dette, i hvert Fald det sidste, er Forhold, som udmærket godt kan bringes i Orden ved Forstaaelse mellem Parterne, uden at man behøver at gøre det til Genstand for Lovbestemmelser.

Jeg maa derfor sige, at jeg stiller mig ikke imødekommende over for dette Forslag, men jeg vil gerne motivere dette.

Jeg sagde for et Øjeblik siden, at det, der havde Interesse i Forbindelse med Spørgsmaalet om Nødvendigheden af en Huslejlovgivning, var Forholdet mellem Boligmængden og den boligsøgende Befolknings Antal. Det maa da være et Argument for mig af megen Vægt, at man i Dag kan fastslaa, igennem alle de Beregninger, der er foretaget i Aarene helt tilbage fra 1925 indtil nu, at der Aar efter Aar er tilvejebragt stigende Mængder af Lejligheder. Jeg skal kun nævne enkelte Tal i saa Henseende.

I Aaret 1933 opførtes der i København 6 458 Lejligheder, og i 3-Aars-Perioden fra 1931—33 opførtes 19 300 Lejligheder, medens der i samme Tidsrum afgik ca. 1 000 Lejligheder som Følge af Nedrivning eller af andre Grunde. Dette Boligbyggeri, som har været saa omfattende gennem de senere Aar, ikke mindst i vor store Hovedstad, har netop imødekommet den stærke Efterspørgsel efter 2- og 3-Værelses Lejlighederne, idet et aldeles overvældende Antal af de opførte Lejligheder har været af denne Type. Saaledes opførtes der i 3-Aaret 1931—33 lige ved 15 000 2- og 3-Værelses Lejligheder. Det er jo heller ikke for Stor-